

KONINKRIJK BELGIE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 28e september 1972 door de Minister van Nederlandse Cultuur verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van decreet "tot subsidiëring van de opleiding van kaders ten behoeve van de volwassenenvorming", heeft de 30e november 1972 het volgend advies gegeven :

I. ALGEMENE BESCHOUWINGEN.

De Regering wint het advies van de Raad van State in over een ontwerp van decreet betreffende "erkenning en subsidiëring van organisaties voor voortdurende vorming van volwassenen in verenigingsverband", over een ontwerp van decreet betreffende de "subsidiëring van de opleiding van de kaders ten behoeve van de volwassenen" en over een ontwerp van decreet "houdende subsidiëring van het sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in internaatsverband".

Die drie ontwerpen hebben met elkaar gemeen dat zij, in het raam van de permanente opvoeding als bedoeld in artikel 2, 8°, van de wet van 21 juli 1971, beogen het geven van een regeling van de geldelijke tussenkomst van de Staat in het vormingswerk voor volwassenen. Er bestaat evenwel tussen de eerste twee vernoemde ontwerpen een innige samenhang.

Uit de ontleding van de twee ontworpen decreten blijkt immers dat in de ene concept-regeling zowel als in de andere dezelfde organisaties die zelf vormingswerk voor volwassenen verrichten ofwel personen opleiden om het registreren van zodanig vormingswerk in andere verenigingen aan te leren, centraal staan. Het is derhalve wetstechnisch aanbevelenswaardig die twee regelingen ineen te voegen. Ten opzichte van de drie ontwerpen gelden de volgende algemene opmerkingen :

1° in elk ontwerp worden de artikelen voorafgegaan door de formule van bekrachtiging bepaald bij de wet van 3 juli 1971 en worden zij besloten met de formule van afkondiging eveneens bepaald bij dezelfde wet.

De Raad van State heeft reeds herhaaldelijk in adviezen betreffende ontwerpen van decreet er op gewezen dat die formules slechts worden gebruikt wanneer het ontworpen decreet door de Cultuurraad is aangenomen.

Daarentegen ontbreekt het ontwerp van koninklijk besluit tot indiening van het ontwerp van decreet dat, naar analogie met de gebruikelijke formule voor de ontwerpen van wet, als volgt kan luiden :

"Onze Minister van Nederlandse Cultuur is gelast in Onze Naam bij de Cultuurraad voor de Nederlandse cultuurgemeenschap, het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt : ...".

2° De tekst van de ontworpen decreten is gesteld in termen die aan de techniek van sociologie en pedagogie zijn ontleend en niet in de voor een normatieve tekst gebruikelijke taal, zodat in de toepassing ervan moeilijkheden kunnen rijzen.

3° De ontwerpen van decreet vertonen leemten die door een grondige juridische voorbereiding hadden kunnen vermeden worden.

4° Overeenkomstig artikel 6 van het koninklijk besluit van 5 oktober 1961 en het koninklijk besluit van 24 maart 1972, verbonden met de koninklijke besluiten van 21 januari 1972 en 15 februari 1972 vereisen de ontwerpen het akkoord van de Staatssecretaris voor Begroting.

.../...

Het koninklijk besluit als bedoeld sub 1° dient in de inleiding te verwijzen naar dit akkoord alsmede naar het advies van de Raad van State.

5° De controle op de toekenning en op de aanwending van de Rijkstoelagen wordt geregeld bij het koninklijk besluit nr. 5 van 18 april 1967 en het koninklijk besluit van 26 april 1968. Deze wettelijke regeling kan bij of krachtens een decreet niet worden aangevuld.

6° De memorie van toelichting bij de ontwerpen van decreet betreffende respectievelijk het vormingswerk voor volwassenen in internaatsverband en de opleiding van "kaders" voor het organiseren van vormingswerk voor volwassenen verklaart dat de ontworpen decreten als "kaderwetten" dienen te worden beschouwd.

De ontwerpen beperken er zich toe enkele voorwaarden te stellen waarvan sommige nog nader moeten worden omschreven bij koninklijk besluit.

Luidens artikel 7 van het ontwerp-decreet betreffende het vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband bepaalt de Koning "de subsidieerbare werkingskosten". Uit het onderzoek blijkt dat de regeling van vele hoofdzakelijke gegevens die uiteraard tot de essentiële structuur van de toelageregeling behoren, zoals wie de toelage ontvangt, welke vereisten daarvoor moeten worden nageleefd, welke kosten door de toelage worden gedekt, welke maatstaf voor de berekening van de toelage moet worden aangewend, uitdrukkelijk of impliciet zonder enige beperking aan de Koning wordt overgelaten, alhoewel zodanige gegevens door de Cultuurraad zelf moeten worden geregeld.

Zodanige delegatie van bevoegdheid heeft ten gevolge dat enerzijds het in de artikelen 4, 5 en 6 van de wet van 3 juli 1971 voorziene mechanisme ter voorkoming van elke discriminatie om ideologische en filosofische redenen en anderzijds de bijzondere procedure ter voorkoming en regeling van conflicten tussen de wet en het decreet, en tussen de decreten, zoals bepaald in afdeling III, hoofdstuk II, van dezelfde wet, buiten werking worden gesteld, wat strijdig met de wet is.

7° Luidens artikel 8 van het ontwerp-decreet betreffende het vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband en luidens artikel 7 van het ontwerp-decreet inzake opleiding van "kaders ten behoeve van de volwassenenvorming", kan de Minister van Nederlandse Cultuur met het akkoord van de Minister van Begroting subsidievoorschotten geven. Een bepaling met dezelfde strekking is vervat in artikel 7 van het ontwerp-decreet betreffende het vormingswerk met volwassenen in internaatsverband, met dit verschil dat het artikel niet het akkoord van de Staatssecretaris voor Begroting vereist.

Het bepaalde in de aangehaalde artikelen is vatbaar voor twee uitleggingen. In de ene zowel als in de andere uitlegging gaat het om de uitbetaling van een forfaitaire som die in mindering komt op het later definitief bepaald bedrag van de toelage. Maar volgens de eerste uitlegging is het visum van het Rekenhof ook vereist vooraleer het bevel tot uitbetaling van het voorschot kan ten uitvoer worden gelegd. Volgens de tweede uitlegging is ten opzichte van het voorschot dit voorafgaand visum niet vereist.

Volgens de inlichtingen verstrekt door de gemachtigde ambtenaar is de tweede uitlegging de juiste.

.../...

De vraag kan worden gesteld of de Cultuurraad bevoegd is dergelijke bepaling goed te keuren.

Het ontwerp van begroting der culturele dotaties voor het begrotingsjaar 1973 dat bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers is ingediend (4-IVbis, 1972-1973, nr. 1) geeft op deze vraag een ontkennend antwoord. Inderdaad, artikel 3 bepaalt dat geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 4.000.000 fr. mogen worden verleend aan de buitengewone rekenplichtigen van de culturele diensten van het departement van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur en van het departement van Nationale Opvoeding en Franse Cultuur en artikel 4 duidt de doeleinden aan waarvoor de geldvoorschotten mogen worden aangewend. Onder deze doeleinden is de permanente vorming niet vermeld.

De artikelen 3 en 4 van het ontwerp van begrotingswet wijken af van de algemene regeling vervat in artikel 15 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, dat de gevallen aanduidt waarin en de perken waarbinnen geldvoorschotten mogen verleend worden. Het laatste lid van artikel 15 luidt echter als volgt : "Elke andere uitzondering dient door de wet, die tot de uitgave machtiging verleent, bepaald te worden".

Van deze bepaling is herhaaldelijk toepassing gemaakt in de begrotingswetten, welke bij afwijking van artikel 15 geldvoorschotten toelaten voor een hoger bedrag dan het bedrag van 200.000 fr. tot hetwelke artikel 15 de voorschotten beperkt, en voor andere dan de in dit artikel bepaalde gevallen (zie bijvoorbeeld begroting van Justitie van 27 april 1972, Besch. Kamer, 4-VI, 1971-1972, nr. 1).

Volgens Matton lag het in de bedoeling van de wetgever van 1846 geldvoorschotten toe te laten voor dringende en geringe uitgaven. "Il est de jurisprudence et celle-ci remonte à 1830, que les avances de fonds ne peuvent servir qu'au paiement de dépenses urgentes et d'un montant peu élevé du chef de prestations. Il a, d'ailleurs, été rappelé au cours de la discussion de la loi du 15 mai 1846, que ce n'est qu'en raison de l'urgence que la Cour avait admis que des dépenses fussent soustraites à son visa préalable". (Les Nouvelles, Lois politiques et administratives, III, Droit budgétaire, n° 3940).

Zowel in de begroting van de Nederlandse, als in die van de Franse Cultuurraad voor 1972 komen bepalingen voor betreffende geldvoorschotten. De bepalingen van beide begrotingen stemmen overeen (Ned. Cult. 4-I, 1971-1972, nr. 1 en Fr. Cult. 4-I, 1971-1972, nr. 1).

Artikel 2 van beide begrotingen bepaalt dat bij afwijking van artikel 15 van de wet van 29 oktober 1846 geldvoorschotten tot een maximumbedrag van . . . mogen worden toegekend.

Men kan aldus vaststellen dat er een gebrek aan coördinatie is ; zowel het ontwerp van wet dat de globale dotatie bepaalt (begrotingsjaar 1973) als de decreten waarbij de bestemming van de dotatie 1972 geregeld wordt, bevatten een regeling betreffende geldvoorschotten.

Ten einde een duidelijke toestand te scheppen, zou het aanbeveling verdienen artikel 15, laatste lid, van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, te wijzigen als volgt : "Elke andere uitzondering dient door de wet of het decreet, die tot de uitgave machtiging verlenen, bepaald te worden".

II. ONDERZOEK DER ARTIKELEN.

De opleiding van "kaders" ten behoeve van het vormingswerk voor volwassenen in het raam van het verenigingsleven wordt heden gesubsidieerd overeenkomstig het koninklijk besluit van 24 maart 1967 tot subsidiëring van de activiteit van nationale en regionale organisaties ten bate van de Nederlandstalige volksontwikkeling, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 22 december 1971.

Artikel 1.

Het artikel luidt : "Dit decreet regelt de betoelaging van de kaderopleiding ten behoeve van de volwassenenvorming". Het heeft als zodanig geen normatieve kracht. Het ware derhalve verkieslijk dit artikel te doen wegvallen of het te vervangen door een tekst die wel normatieve kracht heeft en die in het hiernavolgend voorstel is opgenomen.

Artikel 2.

Luidens dit artikel wordt onder kaderopleiding verstaan : "het methodisch opzetten van opleidingsinitiatieven voor het verwerven van inzichten en vaardigheden door de kaders voor de animatie van organisaties voor volwassenenvorming en dit door een organisch geheel van cursussen, stages en seminaries".

.../...

Deze ingewikkelde tekst wil een omschrijving geven van het begrip "kaderopleiding". De begripsbepaling dient te worden aangemerkt als een der voorwaarden voor het verlenen der toelage en wordt derhalve beter opgenomen in het artikel dat de voorwaarden omschrijft.

Artikel 3.

"Om in aanmerking te komen voor toelagen moet de kaderopleiding aan volgende criteria voldoen :

1° bestemd zijn voor de kaders uit ... een of meer regio's van deze cultuurgemeenschap".

Het woord "regio" heeft geen vaste juridische betekenis in onze wetgeving.

De memorie van toelichting omschrijft het **begrip** "kaders" als volgt :

"De activiteiten die ontplooid worden door de diverse particuliere organisaties en verenigingen, welke op diverse niveaus (nationaal, provinciaal, regionaal, lokaal) zeer uiteenlopende initiatieven nemen en uitwerken op het domein van het vormings- en ontwikkelingswerk of bedrijvig zijn in een van de sectoren die gemeenlijk als "amateuristische kunstbeoefening" werden omschreven, zouden volkomen onmogelijk

.../...

blijken of alleszins niet die vlucht kennen als nu het geval is, wanneer niet tienduizenden zich voor dit alles inzetten. Het betreft - zeker op het plaatselijke vlak - in de eerste plaats de idealistische en sterk bewogen ereambtelijke medewerkers, de vrijwillige krachten, die een niet onaanzienlijk deel van hun vrije tijd (en zelfs meer) inbrengen om het verenigingsleven vitaal en aantrekkelijk te houden. Naast hen werken - meestal op provinciaal of nationaal vlak - de al dan niet vergoede of gehonoreerde neven- en hoofdamtbtelijke staffunctionarissen van de diverse organisaties, wier taak in het algemeen iets meer doorweegt naar het begeleiden, het concipiëren en het plannen toe, dan naar het "doen".

Al deze dragers van het vormings- en ontwikkelingswerk en van de amateuristische kunstbeoefening behoeven echter volwaardige kansen te krijgen om zich - de full-time beroepskrachten allicht uitgezonderd, gezien de andere eisen en dito mogelijkheden - op niet-professionele basis te vervolmaken. De uitdagingen waarmee deze mensen en de verenigingen, waarvoor ze zich inzetten, geconfronteerd worden hebben voor gevolg dat zij allen aan een voortdurende her- en bijscholing toe zijn, terwijl bovendien rekening gehouden moet worden met de vorming van nieuw aantredende krachten, welke de geëigende bekwaamheden, inzichten, houdingen en de nodige kennissen en vaardigheden in verband met methoden en technieken dienen te verwerven.

De kadervormingsinitiatieven kunnen opgevat worden als :

- 1° basisopleidingen of initiatiecursussen ;
- 2° aanvullende opleidingen, vooral gericht op één specifiek aspect van het werk ;
- 3° z.g. uitbouwprogramma's die vooral de bedoeling hebben reeds verworven inzichten te verdiepen of te actualiseren of reeds gekende vaardigheden te verfijnen".

Die omschrijving kan bezwaarlijk in juridische taal worden omgezet. Het woord "kader" wordt overigens hier gebruikt in een betekenis die het taalkundig niet heeft.

Artikel 4.

Luidens dit artikel moeten "om in aanmerking te komen tot subsidiëring de jaarprogramma's ingediend worden voor de 1e maart van elk jaar die het dienstjaar voorafgaat".

Het woord "dienstjaar" betekent volgens de inlichtingen verstrekt door de gemachtigde ambtenaar, het kalenderjaar en niet het boekjaar.

Voor de organisaties is het belangrijk te weten of het opgemaakte programma voor de opleiding die in het volgend jaar zal worden gegeven, al dan niet door de Minister is aanvaard. Dit wordt niet in het artikel omschreven.

Hier komt nu aan de orde de vraag welke organisaties de opleiding van de "kaders" op zich kunnen nemen en welke vereisten zij moeten vervullen om voor de toekenning van de subsidies in aanmerking te komen.

De tekst van het ontwerp geeft hierop geen antwoord. De memorie van toelichting geeft wellicht enige opheldering in de volgende verklaring :

"Dit alles (d.w.z. de kadervormingsinitiatieven) kan geschieden tijdens seminaries, stages, weekends, zelfs in een cyclus van avondbijeenkomsten. Initiatiefnemers kunnen de respectievelijke nationale organisaties zijn of hun provinciale verbonden, die daarbij in eerste instantie zullen denken aan de huidige of toekomstige medewerkers uit eigen kring.

De opleiding kan ook opgezet en uitgewerkt worden door meerdere organisaties samen, of terharte genomen door instituten, die zich in het bijzonder met de kadervorming bezighouden".

Volgens deze passus kan de opleiding worden verstrekt in de eerste plaats door de nationale organisaties als bedoeld in het ontwerp-decreet betreffende het vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband, in de tweede plaats door andere, bij onderlinge afspraak optredende organisaties, wier kenmerken zich enkel laten gissen en in de derde plaats door instituten wier rechtsvorm eveneens niet omschreven wordt.

Volgens de inlichtingen verstrekt door de gemachtigde ambtenaar gaat het hier echter om dezelfde organisaties als die voor het vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband.

Artikel 5.

Het artikel luidt : "De Koning bepaalt de wijze van berekening van de subsidies". Voor de onwettigheid van het artikel wordt hier verwezen naar het opgemerkte in de algemene beschouwingen.

.../...

Artikel 6.

Het artikel bepaalt : "De Minister van Nederlandse Cultuur bepaalt de procedure voor de aanvraag van de subsidies, de wijze van verslaggeven en het toezicht door de bevoegde administratie. Hij bepaalt eveneens de sancties, in geval van onvolledige en onjuiste aanvragen en verslagen".

Zoals in verband met dit artikel in de algemene beschouwingen wordt opgemerkt, zijn het toezicht op de aanwending van Staatstoelage en de maatregelen ter beteugeling van misbruiken geregeld door de bestaande, terzake toepasselijke wetgeving, die niet bij of krachtens een decreet kan worden aangevuld.

Aangezien artikel 59bis, § 5, van de Grondwet de Koning belast met de uitvoering van de decreten, dienen de regelen voor het indienen van de aanvragen voor toelagen en voor het verslag doen van de verrichte werkzaamheden bepaald te worden bij koninklijk besluit.

Artikel 7.

Wat betreft dit artikel, zie het opgemerkte in de algemene beschouwingen.

.../...

III. VOORSTEL VAN TEKST.

Uitgaande van de vaststelling dat de twee ontwerpen van decreet betreffende respectievelijk "de erkenning en de subsidiëring van organisaties voor voortdurende vorming van volwassenen in verenigingsverband" en "de subsidiëring van de opleiding van de kaders ten behoeve van de volwassenen", zoals in de algemene beschouwingen is aangetoond, innig met elkaar verbonden zijn, stelt de Raad van State voor die twee ontwerpen volgende enige tekst voor :

ONTWERP VAN DECREET TOT REGELING VAN DE GELDELIJKE TUSSENKOMST VAN DE STAAT IN HET VORMINGSWERK VOOR VOLWASSENEN IN VERENIGINGSVERBAND EN IN DE OPLEIDING VAN MONITORS VOOR HET VORMINGSWERK VOOR VOLWASSENEN.

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Gelet op het akkoord van de Staatssecretaris voor Begroting;

Gelet op het advies van de Raad van State,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Nederlandse Cultuur is gelast in Onze Naam bij de Cultuurraad voor de Nederlandse cultuurgemeenschap het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt :

.../...

Artikel 1.-

Ten laste van het bij de wet ter beschikking van de Cultuurraad gesteld globaal krediet, verleent de Minister van Nederlandse Cultuur, onder de bij of krachtens dit decreet bepaalde voorwaarden, Rijkstoelagen aan de erkende organisaties als bedoeld in de artikelen 2 respectievelijk 7, en onder wier beheer het vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband en, bij voorkomend geval, de opleiding van monitors voor het vormingswerk voor volwassenen worden georganiseerd.

HOOFDSTUK I. - TOELAGEREGELING BETREFFENDE HET VORMINGS-
WERK VOOR VOLWASSENEN IN VERENIGINGSVER-
BAND.

Artikel 2.-

§ 1. Om als organisaties voor het vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband erkend te worden en te blijven moeten de organisaties algemene organisaties of streekorganisaties zijn. Onder algemene organisatie wordt verstaan de organisatie wier werkingssfeer het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad omvat; onder streekorganisatie de organisatie wier werkingssfeer ten minste één provincie van het Nederlandse taalgebied of, voor de provincie Brabant, de bestuurlijke arrondissementen Halle-Vilvoorde, Leuven en Brussel-Hoofdstad omvat.

.../...

§ 2. De organisaties dienen daarenboven aan de volgende vereisten te voldoen :

- 1° opgericht zijn op privéinitiatief in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk of van een instelling van openbaar nut overeenkomstig de wet van 27 juni 1921;
- 2° hun zetel in het Nederlands taalgebied of te Brussel-Hoofdstad hebben;
- 3° geleid worden door een bestuurscomité waarvan alle leden van Belgische nationaliteit zijn en dat tenminste uit vijf leden bestaat;
- 4° uitsluitend strekken tot het vormen van volwassenen in verenigingsverband, door middel van ten minste twee van de volgende activiteiten :
 - 1) het organiseren van cursussen voor opleiding van monitors;
 - 2) het organiseren van studiedagen, congressen, demonstraties of tentoonstellingen;
 - 3) het verzamelen, ordenen, instandhouden en bestuderen van studie- en werkmateriaal;
 - 4) het uitgeven of doen uitgeven van publikaties in verband met het vormingswerk;
- 5° het vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband onder de voorwaarden als boven omschreven, hebben georganiseerd gedurende tenminste één jaar op de datum waarop de aanvraag tot erkenning is ingediend;
- 6° een boekhouding bezitten die zodanig is ingericht dat de financiële controle in verband met de aanwending van de Rijkstoelagen mogelijk is.

Artikel 3.-

De regelen voor het indienen van de aanvraag tot erkenning worden door de Koning bepaald.

De erkenning wordt verleend en ingetrokken door de Minister van Nederlandse Cultuur, de Hoge Raad voor de volksopleiding gehoord.

Artikel 4.-

De Rijkstoelage bestaat uit een werkingstoelage die voor de algemene organisaties en voor de streekorganisaties respectievelijk 75 pct. en 25 pct. der werkingskosten bedraagt.

Als werkingskosten worden beschouwd, de kosten betreffende

Artikel 5.-

Een aanvullende Rijkstoelage wordt verleend aan de algemene organisaties in wier besluit tot erkenning uitdrukkelijk is vastgesteld dat zij, met beoefening van de medezeggenschap, sociaal-cultureel vormingswerk in verenigingsverband verrichten onder het centraal beleid van een daartoe bijzonder bevoegd bezoldigd personeelslid met volledige dagtaak. Onder zodanig vormingswerk wordt verstaan : de bevordering van vormingsprocessen bij volwassenen met het oog op een beter begrip en waardering van zichzelf en van hun situatie in de maatschappij en op een doelmatiger inzicht in de mogelijkheden waarover zij beschikken .

.../...

Artikel 6.-

De aanvullende Rijkstoelage is gelijk aan 95 pct. van het brutobedrag van het salaris van het personeelslid bedoeld in artikel 5, een aan 95 pct. van de bijdragen die de werkgever van het personeelslid moet storten in toepassing van het wettelijk stelsel van de sociale voorzieningen. Voor de berekening van de toelage mag het in aanmerking te nemen brutobedrag van het salaris niet minder zijn dan ... en niet hoger dan ... Dit minimum- en maximumbedrag wordt gekoppeld aan de schommelingen van het algemeen indexcijfer van de consumptieprijsen.

HOOFDSTUK II. - TOELAGEREGELING BETREFFENDE DE OPLEIDING
VAN MONITORS VOOR HET VORMINGSWERK VOOR
VOLWASSENEN.

Artikel 7.-

§ 1. De op grond van artikel 2 erkende organisaties kunnen insgelijks worden erkend voor de opleiding van monitoren voor het vormingswerk voor volwassenen.

§ 2. Als zodanige opleiding wordt beschouwd, de opleiding die wordt gegeven overeenkomstig een door de Minister van Nederlandse Cultuur goedgekeurd programma, dat strekt tot het verschaffen van de vereiste bekwaamheid voor het organiseren van vormingswerk voor volwassenen.

.../...

Het programma bestaat uit een verantwoord geheel van cursussen, stages of seminaries en moet voldoen aan de vereisten die, in verband met het verwerven van de nodige bekwaamheid, door de Koning nader worden omschreven.

Om te kunnen worden goedgekeurd moet het jaarlijks programma worden ingediend voor de 1e maart van elk jaar voorafgaande aan het kalenderjaar, in de loop waarvan het programma zal worden afgewerkt. De Koning bepaalt de nadere regelen voor het goedkeuren der programma's.

§ 3. Het minimum- en maximaantal cursisten en de minimumduur van de opleiding worden door de Koning bepaald, de Hoge Raad voor de volksopleiding gehoord.

Artikel 8.-

De regelen voor het indienen van de aanvraag tot erkenning worden door de Koning bepaald.

De erkenning wordt verleend en ingetrokken door de Minister van Nederlandse Cultuur, de Hoge Raad voor de volksopleiding gehoord.

Artikel 9.-

De Rijkstoelage bestaat uit een werkingstoelage die ... pct. van de werkingskosten bedraagt.

Als werkingskosten worden beschouwd, de kosten betreffende ...

.../...

HOOFDSTUK III. - OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN.Artikel 10.-

De organisaties erkend bij toepassing van het koninklijk besluit van 24 maart 1967 behouden het voordeel van de erkenning tot op het einde van het kalenderjaar dat aanvangt na de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Artikel 11.-

Dit decreet kan worden aangehaald onder de titel :
"Toelagendecreet vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband en opleiding van monitors".

De kamer was samengesteld uit

de Heren : F.LEPAGE, eerste voorzitter,

H.ADRIAENS, staatsraden,
Ch.SMOLDERS,

J.LIMPENS, bijzitters van de afdeling
S.FREDERICQ, wetgeving,

E.VAN VYVE, afdelingsgriffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H.W.VAN ASSCHE,
eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

E.VAN VYVE.

F.LEPAGE.